

[Leif Hermann]

sømmene og samtidig prøve på at vurdere dem i forhold til den aktuelle virkelighed.

Graversen (S):

Jeg har bedt om ordet i et nok optimistisk håb om at få regeringens reelle motivering for at afskaffe jobskabelsesloven.

Flere af de borgerlige ordførere og arbejdsministeren har antydnet, at loven virker uhensigtsmæssigt og uheldigt. I min hjemkommune sidder jeg tilfældigvis i beskæftigelsesudvalget og har derfor jobskabelsesloven og dens virke på nærmeste hold, og jeg kan kun dokumentere, at vi ude i kommunerne har og har haft stor gavn og glæde af denne lov. Det er da muligt, som arbejdsministeren sagde i sin redegørelse, at der med hensyn til jobskabelse i privatregie har været enkelte uheldige forhold, men det virker meget søgt at bruge den smule som motivering for helt at afskaffe loven. Det normale ville da være at revidere og forbedre loven.

Med afskaffelse af loven rammer regeringen igen de unge og den mest udsatte del af de unge. Mange unge mennesker rundt i kommunerne har haft et virkelig godt og nyttigt arbejde med projekter til stor gavn og glæde især for idrætten. Har arbejdsministeren i øvrigt ulejlighet sig med at spørge om lovens virke ude i kommunerne?

Jeg finder det særdeles beklageligt, uheldigt og mærkværdigt – og jeg tror, kommunerne er enige heri – at regeringen vil afskaffe en lov, som de, der kender lovens virke, stort set kun har gode erfaringer med.

Er det ikke sådan, at arbejdsministerens og regeringens reelle motivering for at afskaffe den lov er kolde og kyniske besparelser, som både de selv og vi andre ved fører til, at endnu flere unge tabes til ledighed og håbløshed? Vi har alle lov til at have vores meninger, heldigvis, men lad os da være vore hensigter bekendt og kalde en spade for en spade.

Kaj Poulsen (S):

Vi har i den debat, vi har haft her, været udsat for mange forskellige ting. Det, der vel er mest eventyrligt, er, at man ved siden af den debat, vi har haft om arbejdstilbudsordningen, fortæller, at man vil lave en øget ungdomsindsats. Det har man nu sagt to år i træk, og i de to år har man fjernet ikke alene

jobskabelsesloven, men også ungdomsgarantiforsøgene, og man truer derudover med at fjerne 488-loven om kommunernes muligheder. Og så får vi at vide: ja men vi har skam afsat 230 mill. kr. til at klare ungdommens problemer.

De tal, vi kan sætte på det, er, at i år er der besparelser på 753,5 mill. kr. på jobskabelsesloven, som skal dække unge under 24 år. Sidste år fjernede man ungdomsgarantiforsøgene og fjernede alt, hvad der overhovedet drejede sig om forsøg på dette område, således at vi må konstatere, at indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden vil falde på gulvet. Jeg synes, det er forstemmende, at regeringen og dens forligsparti gentagne gange kan udtale, at dette område ikke skal berøres, men at der skal sættes yderligere.

Jeg står her med en omtale af et radikalt pressemøde i valgkampen i 1981. Det var før man skiftede tro. Man siger i det referat: partiet foreslog oprettelse af et ministerium, der udelukkende har ungdomsarbejdsløsheden som område. Ministeriet skal have overflyttet sagsområder fra arbejds-, undervisnings-, social- og indenrigsministeriet.

Jeg synes nok, at det, der er sket siden med det radikale venstres hjælp, nemlig en fjernelse af hele indsatsen for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, sætter i relief, hvilken vej vi har set det radikale venstre er gået. Jeg synes også, at den debat, der tidligere har været om ungdomsarbejdsløshedsproblemerne, er forstemmende ud fra den holdning, det radikale venstre tidligere har givet udtryk for.

Jeg vil godt tage fat på det, finansministeren kalder en hvidbog, om ændring af arbejdstilbudsordningen. Den er formentlig et svar på den sortbog, SiD har udgivet, men den indeholder ingen dokumentarisk skildring af den eksisterende ordning på arbejdsmarkedet og hvad det er, man ændrer. Det er en hvidbog, der tager stilling til en række politiske problemer og indgår i en politisk diskussion.

Jeg kan naturligvis ikke nå at tage fat på alle de urimeligheder, der er i hvidbogen, men man har lavet et bilag, hvori man har opgjort, hvad denne ordnings gennemførelse vil betyde for 3 forskellige typer familier, som alle bor i udlejningsboliger. Det er fantastisk, at man, når over 50 pct. af den danske befolkning bor i ejerboliger, ikke har øn-